

ТРЕЋА БРИГАДА КОПНЕНЕ ВОЈСКЕ

Иако су лоцирани у четири града, припадници Треће бригаде функционишу као један. Обучени су и мотивисани да извршавају задатке у све три мисије Војске – обезбеђују административну линију с Аутономном Покрајином Косово и Метохија, контролишу Копнену зону безбедности, помажу цивилном становништву у санирању последица природних непогода и учествују у мултинационалним операцијама Уједињених нација. О томе како живе и раде поједини састави Бригаде, који су се истакли прошле године, говоримо овом приликом.

Трећа бригада Копнене војске, формирана после реформских процеса 2007. године, по много чему је специфична. Баштинички традиције Другог пешадијског пука – Гвозденог пука, једне од најчувенијих јединица српске војске, коју је тадашња Врховна команда употребљавала у пресудним биткама, а њеном трећем команданту пуковнику Миливоју Стојановићу, композитору Станиславу Бинички, како наведе хроничари, посветио је „Марш на Дрину“.

И данас је то посебна јединица. Команда Бригаде, која је уједно и Команда гарнизона Ниш, смештена је у нишкој касарни „Књаз Михаило“. Остале јединице су на територији Нишавског, Топличког и Тимочког управног округа, а стациониране су

у Прокупљу, Зајечару, Куршумлији и Нишу.

Рад Треће бригаде оптерећује логистичка подршка јединица и установа у гарнизонима Ниш и Прокупље, гарнизонском месту Куршумлија, а делимично и у гарнизону Зајечар. Према шеми логистике, на Бригаду је ослоњен чак 101 састав.

Посетили смо их пред новогодишње празнике да видимо како су се са свим задацима изборили прошле године и разговарали с командантом и командирима најуспешнијих састава.

Обука је приоритет

– Прошле године до маја, поред обезбеђења државне границе с Републиком Бугарском, били смо ангажовани у КЗБ као носиоци тог задатка, а

од новембра смо поново на том задатку али као испомаћ Другој бригади. Реализовали смо још два важна задатка – евалуацију декларисаних јединица (НАТО евалуацију инжењеријске чете опште намене нивоа 1, НАТО евалуацију нивоа 2 лаке пешадијске чете) и припремали смо и упутили у мултинационалну операцију UNIFIL у Либану чету и вод. Потврдило се да када се изврши добра припрема, остваре се и врло добри и одлични резултати.

Када је реч о трећој мисији, помоћи становништву, у претходном периоду ангажовали смо се на читавој територији Србије ради отклањања последица поплава и клизишта у општинама Куршумлија, Прокупље, Кладово, Крупањ, Косјерић, Обреновац, те у отклањању снежних непого-

да на Јастрепцу, Соколовом вису, општини Сврљиг и осталим неприступачним местима где су размештени поједини мањи састави КоВ-а и Бригаде везе – каже командант Бригаде пуковник Предраг Грбић.

Такође истиче да им је обука приоритетан задатак јер, како каже, да би све поменуто функционисало, људство мора бити обучено, а то се постиже квалитетном реализацијом обуке.

Пуковник Грбић је у децембру, као члан делегације начелника Генералштаба, обишао и припаднике своје јединице у мисији у Либану. Бригада тамо има чету у шпанском, а вод у италијанском контингенту.

– Команданти шпанског и италијанског контингента позитивно су се изразили о раду наших војника. Зад-

вољан сам оним што сам видео у Либану, што знам да наши припадници раде са искусним и квалитетним старешинама. Посебно је важно што мештани српске војнике препознају као добре, а то је све због њиховог људског и професионалног односа према локалном становништву. Ипак, бићу најзадовољнији кад се моји људи, после успешно реализованог задатка, врате из мисије – каже пуковник Грбић.

Успешне црвене беретке

Припадници извиђачке чете, која је у саставу 30. командног батаљона, а смештена у Касарни „Књаз Михаило“ у Нишу, не разликују се од осталих само по црвеној беретки и извесним бенефицијама (имају извиђачки додатак незнатно већи од труп-

ног и 10 дана опоравка), већ и по томе јер су поред свакодневних обавеза и задатака, претпрошле и прошле године били најбоља извиђачка чета у Копненој војсци. То су доказали на такмичењу извиђачких јединица, које је претпрошле године одржано на стрелишту „Међа“, а прошле код Краљева, на планини Столови.

– Такмичење се састојало из више дисциплина – физичке провере, склекова, трбушњака, затим гађања из пиштоља ЦЗ 99, из пушке аутоматске 5,56 mm, гађања ножем, пливања, а пресудна дисциплина била је оријентиринг. Наша извиђачка чета, којој је за петама била извиђачка чета Друге бригаде, одбранила је и на „туђем терену“ пехар освојен претходне године – истиче потпоручник Божидар Миланко, командир извиђачког вода у извиђачкој чети, који је учествовао у дисциплини оријентиринг као командир одељења.

Према његовим речима, учешћем у такмичењу припадници извиђачке чете показали су да су добро обучени, мотивисани и спремни да у сваком тренутку одговоре на све изазове и ризике, посебно за рад у отежаним теренским и временским условима.

Да би постизали запажене резултате – обука је императив. Прошле године имали су обуку у летњим условима на планини Јастребац, где су реализоване теме самостална исхрана у природи и савладавање водних препрека, а обука у зимским условима (у скијању) била је на Копаонику. Реализовали су и обуку у борењу, гађању ножем и у пливању на војнопливачком базену „Врежина“. Све то утицало је на повећање борбене спремности сваког појединца, самим тим и оперативне способности јединице.

Извиђачка чета била је ангажована на више задатака, од којих су два најбитнија – ангажовање у КЗБ на обезбеђењу и контроли административне линије према Космету, те обука једног извиђачког вода за учешће у мировној операцији у Либану, где је вод упућен почетком децембра прошле године.

Како наводи потпоручник Миланко, распоређени су тако да је трећина састава чете у касарни, а по трећина на поменутом задатку. Задат-

ке успешно извршавају јер су попуњени сто одсто, махом млађим људима. Прошле године добили су појачање из осталих јединица Бригаде, тридесетак војника, са којима је такође реализована допунска обука током лета.

– Наставићемо и убудуће да се обучавамо и повећавамо оперативне способности јединице како бисмо и наредне године сачували заслужени пехар, иако очекујемо жестоку конкуренцију – одаје амбиције млади старшина.

Декларисана јединица

Још једна јединица из састава Треће бригаде је посебна – лака пешадијска чета, која је привремена формација. Основа чете је 1. пешадијска чета 31. пешадијског батаљона. Јединица је стационирана у Касарни „Никола Пашић“ у Зајечару. Иначе, једна је од четири јединице у Војсци Србије декларисана по концепту НАТО-а.

– Наша јединица се од 2010. године обучава по стандарду НАТО-а, завршила је обуку и потребне нивое евалуације, те добила сертификат да је борбено спремна за ангажовање у мултинационалним операцијама. Формирањем 2010. године поставили смо циљ – успешан завршетак НАТО евалуације нивоа 2. Тај циљ је остварен 2014. године на полигону „Боровац“ код Бујановца. Прошле године тежиште нашег рада било је обнављање сертификата, јер сертификат борбено спремне јединице важи три године и у обавези смо да га обнављамо – каже капетан Владица Станковић, командир лаке пешадијске чете. Такође каже да су им се прошле године задаци смењивали један за другим.

Почетком године, када нису били на задацима везаним за лаку пешадијску чету, тежишно су били на државној граници. Како се ангажовање људства смањивало, приближавао се период обуке и вежба „Стена 02“ на полигону „Боровац“ (од 24. до 27. октобра) на обнављању сертификата. Потом су од 29. новембра 1. пешадијска чета и цео батаљон на задатку на три базе у КЗБ – „Језерска махала“, „Орница“ и „Дебела глава“. Још увек су ангажовани на два објекта – РТБ „Бор“ и „Мокрање“ у Сектору „В“, на обезбеђењу државне границе с Бугарском ради спречавања

прелазака миграната, где задатке реализују са припадницима МУП-а.

Током прошле године лака пешадијска чета реализовала је и две међународне вежбе – „Платинасти вук“ на Бази „Југ“ у јуну, и „Чувар сабље“ на полигону „Корен“ у Бугарској. Ипак, њихов тежишни задатак било је обнављање сертификата НАТО-а. Вежба за НАТО евалуацију нивоа 2 била је највећи изазов јер је требало да се потврди оцена која је добијена пре три године. У односу на претходну вежбу, страни евалуатори су, према оценама свих, умногоме били строжи. Јединица је потврдила оцену коју је добила пре три године, да је борбено спремна, и у наредне три године имају задатак да кроз обуку одрже тај ниво обучености.

Обуку изводе на полигону за пешадијску обуку у Касарни „Никола Пашић“ у Зајечару. У оквиру гарнизона је и добро уређено стрелиште „Кривул“, а део обуке реализују и на „Пасуљанским ливадама“, кад је реч о гађањима колективним наоружањем или вежби од нивоа вода па навише.

Напоменимо и то да је та декларисана јединица по концепту НАТО-а једна од три-четири јединице које поседују највећи број моторних возила „хамер“. Прошле године, као донација владе САД, примљено их је још осам, тако да данас у јединици имају 22 „хамера“.

Иначе, 31. пешадијски батаљон је и ове године из састава чете дао вод за Либан, а капетан Станковић с поносом истиче да је прва чета која је отишла у мисију у Либану била управо из састава 31. пешадијског батаљона.

Најбоља чета Бригаде

Прошла година било је динамична и за 1. механизовану чету из састава 37. механизованог батаљона Треће бригаде, која је размештена у гарнизонском месту Куршумлија. Захваљујући постигнутим резултатима она је проглашена за најбољу чету Бригаде.

Мајор Милан Кубурић, командир чете, каже да су од јануара прошле

године па до краја маја и почетка јуна њени припадници, као и већина 37. механизованог батаљона, били ангажовани са колегама из 31. пешадијског батаљона на отклањању последица мигрантске кризе на делу територије на граници с Бугарском. Колико је то било захтевно, илуструје речима да је више од 70 одсто састава чете учествовало на том задатку.

Касније се ангажовање смањивало и до краја маја, почетка јуна, јединица је дезангажована с државне границе. После тога и кратког предаха за годишње одморе почеле су припреме за учешће на међународној вој-

Пуковник Предраг Грбић

ној вежби с Оружаним снагама Руске Федерације, на полигону „Каменово“.

– Иако нам то није био тежишни задатак, ангажовање у иностранству био је за нас велики изазов – наше прво учешће на некој вежби ван граница Србије. А период за припрему врло кратак. Ипак смо током пет дана, од 6. до 11. августа, колико је вежба трајала, стекли непроцењиво искуство. С обзиром на то да смо користили руска средства НВО, да нисмо имали много времена за припрему у руковању наоружањем, показали смо да можемо да се носимо са било ким, јер смо остварили одличне резултате на гађањима – истиче мајор Кубурић.

После вежбе у Русији, по повратку у гарнизонско место Куршумлија, део јединице одмах је отпочео припреме за упућивање у мировну операцију

Вежба декларисане јединице
за НАТО евалуацију нивоа 2

оних који раде дуже, који су припремљени и обучени, а и психички спремни да могу извршити било који задатак. Међутим, имамо професионалних војника којима више због година живота није могуће продужити уговор о раду. То није већина, али је чињеница да их има. Млади војници који су сада код нас, поготово на критичним специјалностима, а у механизованој чети то су возачи борбених возила и нишанције, не могу постати добри и успешни за једну годину – сматра командир чете.

Успешна инжињеријска јединица

Међу посебним јединицама јесте и инжињеријска чете опште намене из 310. инжињеријског батаљона, стационирана у Касарни „Ратко Павловић Ћићко” у гарнизону Прокупље, која је носилац инжињеријских дејстава у батаљону и ангажована на целој територије Треће бригаде, па и шире. Једна је од најмлађих јединица у Бригади. Формирана је марта 2016. од тадашње инжињеријске чете из састава инжињеријског батаљона. Основна намена јединице је изградња, оправка и реконструкција путева, савлађивање природних

у Либан, јер је један вод тамо тренутно ангажован. Следила је и редовна обука јединица на „Пасуљанама”, у саставу обуке снага за брзо реаговање. И тамо су постигли врло добре и одличне резултате и, сходно томе, на прослави Дана Бригаде, 1. механизована чета проглашена је за најбољу.

– То је заслуга батаљона, а не само наше чете, јер је 37. механизовани батаљон укључен у све тежишне

активности које се дешавају у Бригади – истиче командир.

Он каже да попут осталих састава имају и проблема око попуне јединице и времена за обуку новопримљених професионалних војника.

– Стално је отворен конкурс за пријем професионалних војника. Проблем је што они долазе периодично, у мањем броју и полако морају да се уводе у посао. На срећу, највише је

и вештачких препрека лансирањем мостова типа „бејли“ и тешких механизованих мостова из комплета ТММ.

Иза њих је веома интензиван период који се огледа у пружању помоћи цивилним структурама власти на отклањању последица природних непогода.

– У сваком тренутку чета је спремна да своје капацитете стави на располагање Војсци и цивилним влас-

Такође истиче још једну битну компоненту чете. Одељење за инжењеријско извиђање у свакој ситуацији је прво на терену и задужено да из „прве руке“ пренесе информације о ситуацији с терена, изврши прорачун и процену и да предложи решења за реализацију задатака.

– Наша чета је специфична у систему одбране јер је декларисана по концепту НАТО-а, што значи да, када будемо достигли све нивое евалуа-

– Оно што смо тамо видели, доживели и научили, заиста вреди – каже командир чете и истиче да је захваљујући тој сарадњи најављена донација ОС САД у виду инжењеријских машина и камиона.

– Осим те донације, Министарство одбране је последња два месеца минуле године започело набавку нових средстава за чету, тако да смо пре месец дана добили нов утоваривач, пре пар дана нов грејдер, а наши људи отишли су да приме нове вучне возове тегљаче типа МАН. Добићемо и један виљушкар. То опремање новим средствима додатно мотивише људе за рад, јер ће имати много боље услове да се обучавају и извршавају задатке – наводи командир и истиче да нова техника привлачи и младе људе да долазе у јединицу.

С обзиром на број возача, а њих је у чети 41, они су ангажовани и за потребе осталих јединица, не само за потребе њихове чете и батаљона – од државне границе, КЗБ, на осталим задацима, а и оним за потребе Централне логистичке базе.

– Нама је увек тешко, али се нико не жали на то. Доста је младих војника примљено у последња три месеца како би се чета максимално попунила. Са њима треба радити, вредни су и хоће да уче. Остали задаци притискају нас да не можемо да се усмеримо само на њихову обуку, него их у оквиру задатака и обучавамо – каже капетан Митровић.

Обука деминера

У саставу 310. инжењеријског батаљона у Прокупљу је и вод за разминирање и уклањање неексплодираних убојних средстава, некада у саставу командне чете. Јединица је формирана 2014. године и по много чему је специфична – сва места су официрска и подофицирска, тако да командир вода поручник Ненад Кањевац има на располагању два официра и 28 подофицира. Битно је и да поред лица која се баве разминирањем у свом саставу имају и три медицинска техничара, који пружају медицинску подршку током реализације задатака на терену.

Реч је о јединици која се обучава од 2014. године, а обука ће трајати до

Са међународне вежбе одржане с припадницима Оружаних снага Руске Федерације, на полигону „Каменово“

тима – каже капетан Душан Митровић, командир инжењеријске чете опште намене. – Имамо 15 тешких инжењеријских машина, 20 транспортних средстава, шест камиона кипера или самоистоваривача, два вучна воза, која су даноноћно ангажована на територији целе земље, комплет тешког механизованог моста МЗ и комплет моста „бејли“. Наравно, морамо поменути и наш логистички вод који је буквално покретачки механизам чете. Ту су да отклоне неисправности, да обезбеде основне животне и логистичке потребе, те да збрину повређене и оболеле на првом нивоу и спроведу их до другог нивоа здравствене помоћи. Својим капацитетима знатно нам пружају помоћ и у транспорту, приликом утовара и истовара покретних средстава. Захваљујући њима чета је способна да самостално буде на терену дуже од три дана – каже капетан Митровић.

ције, а тренутно смо завршили други ниво и преостају нам још два, наша војска имаће јединицу оспособљену за учешће у мултинационалним операцијама. Јединица је у 2017. години имала веома битну НАТО евалуацију, где нас је евалуирао евалуаторски тим Алијансе – страни представници са делом наших судија и евалуатора.

Командир чете истиче да од формирања јединице интензивно сарађују с 15. инжењеријским батаљоном Европске команде оружаних снага САД, у Немачкој. Захваљујући тој сарадњи Американци су априла прошле године били на полигону „Боровац“ на Бази „Југ“, а после тога припадници инжењеријске чете опште намене позвани су да учествују на вежби „Sapper shock 2017“, у Графемберу, трећем по величини полигону за обуку јединица у свету, који се налази близу Нирнберга у Немачкој.

краја 2019, када морају да достигну 11 способности пројектованих само за њих. У досадашњем обучавању достигли су осам.

– Тренутно нисмо оспособљени за уништавање авио-пројектила. У томе ће нам помоћи екипа Ратног ваздухопловства, која то годинама ради. То ће бити наша девета способност, а десета јесте уклањање импровизоване експлозивне направе – ИЕН. Нажалост, то су две способности за које не

можемо у Србији да се оспособимо, ни у Федерацији БиХ, с којом сарађујемо, јер они такође немају капацитете за обуку у уништавању авио-бомби и за ИЕН. То је способност за коју морамо пронаћи одговарајуће место за обучавање – каже поручник Кањевац.

Он истиче да им је прошле године најзанимљивија била тронедељна обука са припадницима Европске команде оружаних снага САД. Био је то основни курс за хуманитарно разми-

нирање. После су имали и неколико курсева у БиХ.

Ипак су најзначајнија ангажовања на терену. Током априла–маја реализовали су разминурање полигона „Међа“, за потребе његове реконструкције, у мају су уклањали неексплодирана убојна средства у издвојеном објекту „Забела“, који припада Команди за обуку, а од августа до новембра имали су још два терена – на једном су уклањали неексплодирана убојна средства у складушту „Лисичји поток“, које припада Гарди, а на другом у Касарни „Југовићево“, из Прве бригаде.

Према његовим речима, пролазили су разне пројектиле, углавном оне које користи наша копнена војска у наоружању. У плану им је да ове године чисте од касетне муниције, која је бачена 1999. године на Аеродром „Дубиње“ код Сјенице, где ће пет месеци радити буквално пола вода. Претходно ће извести техничко извиђање у периоду мај–септембар, затим снимање површине да се види која је површина загађена касетним бомбама. За 2017. годину у плану је да се на две локације ваде авио-бомбе бачене током бомбардовања НАТО-а – једна у Врању, а друга у Нишу, у Касарни „Књаз Михаило“.

Претходну годину, поред теренског ангажовања и усавршавања у

Детаљ с вежбе „Сцена 02“

Обука припадника вода за разминурање и уклањање неексплодираних убојних средстава

БиХ, обележио је и пријем шест нових водника. Осим тога, како у саставу вода имају и пет паса за проналажење МЕС-а, од великог значаја било је и то што је завршена изградња полигона за њихову дообуку у Прокупљу.

– Прошле године знатна финансијска средства уложена су у нашу опрему. Од Оружаних снага САД добили смо донацију од 250.000 евра за набавку опреме, а толика средства уложила је и Војска Србије. Нове набавке су у плану за ову и наредну годину. Од битних средстава недостаје нам специјализовани робот који тренутно има само јединица специјалне намене „Кобре”. Поред тога, требало би набавити и машину за разминурање, која може да служи за уништавање мина или за машинску припрему земљишта. Та машина ишла би испред људи или паса, уништавала вегетацију и терен учинила приступачнијим за разминурање, а рад безбеднијим – истиче поручник Кањевац.

Одељење беспилотних летелица

Војска Србије има три система беспилотних летелица „орбитер ми-

ни”, које су уведене у НВО 2008. године – по један у Трећој и Четвртој бригади и један у Специјалној бригади. У Трећој бригади налазе се у одељењу беспилотних летелица. Систем је намењен за извиђање, снимање, прикупљање података у дневним и ноћним условима и у условима смањење видљивости.

– У одељењу имамо тренажне летове, када се обучавамо како бисмо у пракси стекли рутину, а ангажујемо се и по задацима јединица. Прошле године били смо ангажовани у обезбеђењу државне границе, а током октобра на „Пасуљанским ливадама” учествовали смо на вежби Мешовите артиљеријске бригаде приликом навођења артиљеријске ватре – каже водник Сузана Коцић, оператер у одељења беспилотних летелица.

Такође додаје да то одељење важи за једно од најбољих јер имају највећи број реализованих задатака и ангажовања.

– Наше одељење је уједно и носилац курса за обучавање оператера и техничара, што говори о томе колико нам је људство оспособљено и искусно у обављању задатака. Иначе, командир мог одељења, старији вод-

ник прве класе Владимир Павловић, био је у првој групи која се усавршавала у Израелу. После тога они су постали носиоци, односно преносе знања и обучавају будуће оператере и техничаре.

У саставу одељења су четири подофицира – командир, оператер, оператер-возач и оператер-техничар. Уз командира одељења старијег водника прве класе Павловића, који се тренутно налази у мисији у Либану, налазе се и старији водници прве класе Срђан Живковић и Зоран Васић.

Водник Коцић каже да им је током обуке било најтеже да савладају управљање летелицом и рад са земљаном контролном станицом.

– Беспилотна летелица је у ваздуху, а испред вас је компјутер на основу кога управљате џојстиком. Сваки задатак је изазов јер се много тога мора поклопити – почев од метеоролошких услова, конфигурације терена. Најлакше је да се лансира, а како ће у ваздуху да се понаша, шта ће бити с њом, да ли ће или не дунути ветар, не може да се предвиди. Поготово су „Пасуљанске ливаде” по томе незахвалне, јер се у току једног дана промене четири годишња доба.

Беспилотна летелица „орбитер мини” у Трећој бригади

Саговорница „Одбране“ објашњава да је домет беспилотне летелице седам километара, али да до 700 метара висине може да зумира људски лик тако да се перфектно види. И та слика је одлична и у ноћним условима и условима смањене видљивости због термовизијске камере. Оно што лете-

ми логистичке подршке по функцији одржавања имају шездесетак јединица.

Сходно томе у чети има 48 различитих специјалности – одржавају од пушке до клима-уређаја.

– Иако је тешко снаћи се у условима ограничених финансијских сред-

като”, јер им знатно олакшава реализацију задатака, поготово теренских.

Припадници логистичке јединице Бригаде сваке године раде и на конзервацији средстава која се налазе у њиховим РР магацинима, а капетан Миловановић напомиње да су конзервација, реконзервација и текуће одржавање можда најтеже због разних видова недостатака, односно отказа на средствима.

– Нама је свака година тешка и готово иста, јер се ангажујемо на сличним задацима. На пример, прошле године за Божић у оквиру треће мисије Војске били смо додатно ангажовани с инжињеријским машинама на чишћењу путева од снежних наноса у општини Ниш – истиче Миловановић.

Припадници поменутих састава Треће бригаде не могу да кажу да им је прошла година била лака. Било је терена, вежби и активности, али се мора рећи да су обучени и мотивисани да извршавају задатке у све три мисије. Иако су лоцирани у четири града, иако до посла најчешће дуже путују, јер су им места становања удаљена и више десетина километара, они функционишу као један.

А како је команданту Бригаде да командује јединицом која је тако размештена у више места? Пуковник Грбић каже да то није само његова заслуга већ читаве Команде, која је добро оспособљена, односно „уиграана”, а заслуга за то припада и претходним командантима јединице – генералима Милету Јелићу и Желимиру Глишовићу.

– Када је Команда јединствена све се може постићи. Бригада има доста обавеза, људство је због великог броја задатака оптерећено, али се сваки појединац труди да посао изврши што квалитетније, јер следећи задаци долазе и нема додатног времена за евентуалне дораде. Људи су мотивисани, колектив стабилан и имам осећај да им ништа није тешко. У Команди су млађи људи, па им је вероватно и због те чињенице лакше. Када се ускладе њихова младост и искуство нас старијих, који осмишљавамо, планирамо, координирамо задатке, уз обавезну контролу, не могу да изостану резултати – закључује пуковник Грбић. ■

Мира ШВЕДИЋ
Снимили Срђан ХАЈСТЕР
и Бојан МАКСИМОВИЋ

Мајор Милан Кубурић, капетан Владица Станковић, 'пошторучник Божидар Миланко, водник Сузана Коцић, капетан Дејан Миловановић, капетан Душан Мишровић и поручник Ненад Кањевац (слева)

лице сниме може да се пројектује на видео-биму, на осматрачници.

Од њих сви зависе

Без њих се не може. Чете за одржавање у 39. логистичком батаљону налазе се у Касарни „Стеван Синђелић”, с акумулаторском станицом у Касарни „Књаз Михаило”. Одржавају покретна средства на нивоу Треће бригаде.

Капетан Дејан Миловановић, командир чете, каже да је његова јединица састављена од четири вода – за наоружање, за мототехнику, за средства везе, електронике и електроенергетска средства и вод за опште радове. Баве се фарбарским и металостругарским радовима, те заштитом материјала. Истиче да су попуњени готово стопостотно, јер много раде и све зависи од њих. Према ше-

става и недостатка резервних делова, правилним планирањем и добром организацијом можемо да реализујемо све задатке. Имамо оспособљено људство, снабдевени смо покретним материјалним средствима и покретним средствима, алатима, приборима, машинама. Такође, оспособљени смо за рад у стационарним условима, садашњим радионичким капацитетима, али и за пружање логистичке подршке и одржавање покретних средстава на терену. Имамо и покретне радионице разних типова – наводи капетан Миловановић.

Командир чете истиче да годишње прелазе на хиљаде километара, без ангажовања вучних возова. Нови вучни воз, на пример, који је у јединицу стигао 2015. године из МАН-ове производње, дневно прелази од 300 до 400 километара. Много им значи што су добили ново возило „фиат ду-